

Szerkesztőség:

Az arad-országi egyesült vasutak paktójában.

Bőrmintelen leveleket csak ismeri kintől fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Az arad-országi egyesült vasutak paktójában hova a hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok bérmentésként küldendők.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelenik kétféle és négyzet alakban.

Előfizetési árak:

helyben: viaskya: 1 évre 12.- fr. 6 évre 60.- fr. 1 évi előfizetés 3.- fr. 6 évi előfizetés 18.- fr.

Hirdetések díja:

hasábos postai egyezményi hirdetésnél 6 kr., minden következőnél 4 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyitóléte sora 15 krajczár.

Rudolf trónörökös halála.

Arad, január 31.

Magyarország trónörökösének tragikus halála, ugy hazánkban, mint a külföldön nagy me dobánést és igaz fájdalmas keltett, mint a hogy egy ilyen életke-életének való alak gyors pusztulása felkeltheti millió szívek részvétét és fakaszthat meleg könyvet a szemekből.

O Felsége a király és felséges királyunk Erzsébet, — távirataink szerint, — valóban királyi erőt mutattak a rettenetes órában, midőn fiuk halálhírére hosta a néhai trónörökös vadászkiállításból Hoyos gróf. A királyné emberfeletti erővel fogadta a csapást és tudott intézkedni, hogy a drága tetemet a Burgba szállítsák. O Felsége a király, visszavonult termébe, hol két és fél órát töltött egyedül. A nagy magyar- osztrák-monarchia hatalmas fejedelme eltűnt és csak az irtózatossan sújtott apa sírta el vigasztalón könnyeit magán-szobájában.

Az öreg Albrecht és Károly Lajos főherceg zokogva hagyta oda a Burgot. Stefánia főhercegnőt, — a leg-sújtotabb özvegyet a földkereken, — alig tudták visszatartani, hogy a katasztrófa színhelyére ne utazzék. Gizella főhercegnő fájdalmát leirhatatlannak jelenti — a hideg táviró betűi, s az egész Habsburg-család ma a legboldogtalanabb a világon.

Hogy ne sirjon hát velük a hü magyar nemzet?!

Az összes budapesti lapok cikkei egy fájdalmas kiáltást adnak vissza és a főváros képe a komor gyász arculatját öltötte fel.

Meglátogatott minket nagyon az isten!

A hivatalos lap a halálesetről.

A hivatalos „Budapesti Közlöny” szerdán este tíz órakor megjelent

gyászkeretes külön kiadásában a következőket írja:

Borzasztó sorscsapás érte Magyarországot Felséges uralkodó Hazát és minden magyart. Mély gyász borult Magyarországra és az egész osztrák-magyar monarchiára. Rudolf, szeretett trónörökösünk, megvan a király! O Felsége a Királynak és Királynénak hőn szeretett fia, a gyengéd hitves Stefánia trónörökösé életből dögébe. Gizella és Valéria főhercegnők szeretve tisztelt fivére, az őz szes if. uralkodóház bűszke fivére, a hű népek reménysége, eleve virágában, tevékeny ségének teljes erejében korai sírba szállt.

A legmelyebb gyászbán, véghetetlen fájdalommal telt szívvel, örökölt szeretettel és hűséggel fordított a monarchia népei fájdalomtól telt tekinteteket a legfelsőbb trón felé, s azon benső imában egyesítelnk: engedje a Mindenható, hogy hőn szeretett Uralkodónk és a Felséges Királyné vigaszt találjanak mérhetlen fájdalomukra; mert az emberi szózat, még ha milliók ajkáról hangzik is, alig képes azt most nekik nyújtani.

A megrendítő halálesetről a következőket közölhetjük: O cs. és kir. felsége Rudolf trónörökös tegnapelőtt több vendégével vadászati kirándulást tett Baden melletti Meyerlingbe. — Hivatalosok voltak Coburg Agost herceg ő felsége és Hoyos József ő nagy méltósága is. O felsége azonban már tegnap kassá rosszul érezte magát, és e miatt a Burgban megteremtődött a magán ebédre is kellett tartani. Midőn a vadászterület tagjai ma reggel egybeültek s ő felsége a trónörökös körökben meg nem jelent, rögtön részvételtjes tudakozásra fordult a katonai megőrzés a hírt, hogy ő felsége szélhűdéssel következében meghalt. Mint villám a derült égből, sújtott le ennek a megrálgó eseménynek a híre a csász. és kir. Burgban.

A kimondhatatlan fájdalom láttára, mely Felsége Uralkodóházunkat eltölti, minden magyar ember ajkáról ismeretlen hangzik fel a főhász: Isten tartsa, védje és áldja O Felséget a Királyt és a királyi házat s adjon mindnyájunknak erőt, hogy ezt a nagy csapást elviselhesük!

A Jókai cikke.

Jókai Mór pártunk főorganumában a „Nemzet”-ben, Rudolf trónörökös halála alkalmából ezeket írja: Irtóztatóbb oszlop nem érhetne volna Magyarországot!

Olyan nehéz a szó, hogy nem tudjuk leírni: olyan véghetetlen, hogy nem bírjuk elhinni.

Soha trónrahivatott fő és szív több erényével és bölcsességgel föl nem volt ruházva; soha a magyar nemzetnek igazabb barátja nem volt; soha fejedelmi sarj hazáját ugy nem imádta, mint „A”.

Egy harcztermett dalis, kibén az aggkor bölcsesége a gyermek érző kedélyével volt egyesítve. Szeretve mingenki által, befelagallva egy nép imájába: központjává téve a tudomány, a szabadelvű haladás minden törekvéseinek!

Oh, milyen örömet oadaadtam volna az életemet, hogy a Tiedet megváltsam!

De mi az a fájdalom, a mely a szívet el fűcsarja, a kik Téged oly híven szerettek, a megmondó hideg érznek a fájdalomhoz képest, mely országok jólétének, nemzedékek boldogságának reményét látja benned kora sírba szállani?

Jövendőnk reménysége voltál! Te Rád építettünk egy szebb, dicső korokat alkotó messzelátó terveinket! Benced látunk jelképezte a boldog jövendőt, a melybe a népek egymást testvérül fogják ölelni: s Te világossá lettünk felséges példádval, az emberiség nagy csőzei elérésében.

Mit vétettünk Isten ellen, hogy Téged elragadt közlünk!

Mit kérhetünk, mit várhatunk, mit remélhetünk még? Mély, véghetetlen sötétség marad azon a helyen, a melyről egyszerre eltűntél s lelünk szemei nem bírják kiereszakolni a jövendő titkait.

Porig lejutva állunk ravatalod előtt s midőn Téged siratunk hazánkat siratjuk.

Ha van balzsamozó, ha van ir, mely a Felséges szülő szászoroson érzett fájdalmat enyhítheti, ugy az a népek által mélyen érzett fájdalmas lehet. Miként ő, ugy az országok is egyetlen fiukat temetik el Rudolf trónörökösében. Gyász van minden házban!

Oh Isten, a ki őt magadhos vetted; dicsőítsd meg szellemét, hogy védhessen bennünket a magas égből s láthassa „Imádozt hazáját” oly boldognak, a milyenné ő akarta tenni. JÓKAI MÓR.

Verziók a halálesetről.

Rudolf trónörökös halálát — mint a félhivatalos „Wiener Abendpost” jelenti — s z i v a z é l h u d é s okozta. Az egész városban mindenütt mély gyász uralkodik.

Szemban a „Wiener Zeitung”-ban közölt hivatalos jelentéssel, maguktól elesnek az esti lapok azon verziói, melyek a borzasztó szerencsétlenségről Bécsbe jutott első híresztelések nyomán más halálokat különösen a vadászatnál előfordult állítólagos balesetet emlegetnek. A gyászír előintén szibbasztólag hatott, jelenleg nagy néptömegek hullámzik Bécs főbb utcáin, melynek magatartása mély megdöbbenésről és benső részvétéről tanuszkodik. A „Wiener Zeitung” külön kiadása kézzel-kézre járt. A táviró-hivatalok ban óriási a tolongás. A tözsedés a tözsedés 3 óra 42 perczok tudatta a trónörökös elhunytát, mely a legnagyobb megdöbbenést keltette.

Az ideglenes ravatal.

Rudolf trónörökös holttette este egész napon át a hálozobában az egyszerű tábori ágyon fektött. Az elhunyt arcvonásai nem változtak. Egymásba kulcsolt kezei a selyempluche takarón nyugszának, melyvel a test be van burkolva. A halál bekövetkezése óta csak néhány személynék volt szabad a halozobába bemenni. Míntán Wiedershofer tanár a halált konstátálta, a halozobát beoakták és a kulcsokat B o m b e i l e s gróf főudvarmesternek, ki szerdán délután 9 órakor érkezett meg, adták át. Majd a főudvarmester meg Bombelles grófjal a főudvarmesteri hivatal tisztviselői, továbbá Claudy udvari tanácsos udvari utaszi igazgató, ki intézkedett a holttestnek Bécsbe szállítására. Ama hír követeztében, hogy a trónörökös a vadászat alkalmával véletlen balesetnek esett áldozatul, Siebenrock badi járásbíró is a helyszínen sietett s bejelentette, mint bírósági közeg, szolgálatait. De nem éreztették be a kastélyba, hanem a lehotó legudvariasabb formában tudtára adták, hogy nincs rá szükség, mert a főudvarmesteri hivatal már teljesítette tisztát és semmi ok sincs a járásbíró beavatkozására.

Vilmos császár részvéte.

Berlinből jelentik, hogy Vilmos császár szerdán délután látogatást tett S z é c h e n y i gróf osztrák-magyar nagykövettől részvétének kifejezésére végett.

Rudolf trónörökös sejtelve, az utolsó órák.

Rudolf trónörökös az utóbbi időben, bár különleg nem látszott rajta, folyvást rosszul érezte magát. Többször valóban meglepő nyilatkozatokot tett ez a viluló színben lévő, vidám kedélyű férfiú. Így nemrég azt mondta: „Meglássák, olyan az én egészségi állapotom, hogy már nem sokáig élek.” Pár hó előtt, midőn az „Osztrák-Magyar monarchia” című irodalmi és képzőművészi című irodalmi vállalat szerkesztő bizottságában egy elhunyt munkatárs fölött emlékeszédet mondott, a beszéd után igen szomorú hangulat szállotta meg. „Ismét meghalt egy, mondják megilletődve, ki tudja, ki lesz a legközelebbi, talán én.” De nagy akaratereje csakhamar elűzte szíjtelmeit s a munkában keresett székrakozást. Utolsó munkája egy közlemény, melyet az „Osztrák-Magyar monarchia” irásban és képművelegközelebb megjelenő magyar írtéte számára írt. Meyerlingbe is azt ment, hogy azt a o z i k k e t t i befeljezje. Panaszkodott, hogy Drubelben nem dolgozhatik, s mivel már csak kevés ideje volt a czikk megírására, Meyerlingbe vonult vissza. Megrendítődött hat az emberre, amit a trónörökös utólagosa előtt mondott. „M e g y e k M e y e r l i n g b e dolgozni, monda, ez lesz utolsó irodalmi dolgozatom.” Akik ismerték kötelezettségét, megvannak győződve, hogy a kézzel írt levél irászatlan. A tragikus esetről még a következőket írják: Kedden délután a trónörökös azt táviratozta a trónörökösnek, hogy rosszullette miatt nem térhet vissza az udvari ebédre. — Esto Hoyos József gróffal vacsorált, akik csak most neveztek ki belső titkos tanácsossá. Hoyos a gróf szerdán reggel ötödik órakor felkelt, hogy a vadászatra induljon, s meghagyta a szolgáknak, hogy költse fel a trónörökösét. A szolga halálát a táviró-feladás gazdáját.

A hatás Budapestben.

Esi szűrköletkor magát mindenki tudta a fővárosban az országot ért nagy veszteséget A hir annál gyorsabban terjedt, mert az utcákon (különösen a merre katonaság állt) óriási tömegek hömpölyögtek. Izgatott csoportok képződtek, melyek heves mozdulatokkal beszélgettek a gyászesetről. A katonasággal nem törődött senki, a tüntetésről mindenki megfeledkezett: csak elvesztett trónörökösünkkel foglalkoztak. A hírlapok külön kiadásai, a s z e s t i lapok csakhamar elaraszották a város, s egy-egy lapuló trafik előtt valóságos ostant vitáltak értök. Itt-ott messze holló hangon felolvasták az első rövid táviratokat. A középületekre azonnal feltehető a gyászlobogókat. Számos

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Február 1.)

A trónörökös.

Jókai Mór jellemrajza 1885-ből. — Az alatt következő sorokat Jókai Mór 1885-ben írt a „Vasárnapi Újság”-ba. Elszorul szívünk, mikor e sorokat olvassuk. Mennyi remény, mennyi szeretet, mennyi megérdemelt ragaszkodás nyilvánul e sorokban, melyek oly igaz képet adják a fenségsége alaknak! A jellemrajz, változatlanul közölve, így hangzik: Mikor a trónörökös főherceg a keresztelésben e nevet kapta, egy öreg magyar tudós ezt az anagrammát csinálta a nevéből: „Fordul.” És valóban attól fogva nagy fordult Magyarországra sorsa: és még mindig fordul, mindig jobbra! fordul. Hami nem mondának el, beszélnének a kövek, a szobrok, a palotaszorok, beszélének a vasutak, a gépek, a gényak, beszélné maga a haza földje. A főváros kereskedelmi emporiumma, uralkodó lakhelylyé, európai nevezetességgé emelkedett: s vele versenyt haladtak a vidéki székvarosok, mivelődött a nép; — tudomány, művészet, irodalom magára fejlődött! — iparunk virágzóvá lett; kereskedelmünk kiterjedt; — hitelünk meg erősült, országunk biztonságára honvédhad-seregünk hatalmas szervezte lett. A szabadság minden téren meghonosult és érvényre jutott alkotmányban, szel-lemben, vallásban és iparban, s a szabadság szűltötte: a belső rend: — és visszénye a szeretet, mely a trónt körülragyogja. Mind e tanubizonyosságait Magyarországra sorsa boldog fordulatának gazdagon egyesítve látja országvilág, e napokban feltárva azon országvilágban, melynek védnöke Rudolf trónörökös. Megnyitó szavait, melyekkel a kiállítást felavatta, mint valódi aranybullát őrizheti a

magyar nemzet. Igazságos, becsületünkre való és megérdemelt nyilatkozatok azok.

El a kiállítás emelt bennünket az európai népek magaslatára. A büszkeség helyét felváltja keblünkben az önértet, a mi amannál több.

Ipartárlatunk magas védnöke, ki egykor a trónon fog ölni, e trón léposított örös-síté addig. — Kíváujuk, hogy e munkája hosszú időn át tartson. Kíváujuk, hogy dicső atyja sokáig éljen, s trónörökösének sokáig legyen alkalm a trón támaszait megszilárdítani; s hogy mielőtt homlokát a szent korona övezné, a nép szeretetét fonja halántékai körül.

Valóban nagy megnyugtató egy országra nézve, ha a táviró jövendűbe is tisztán előre láthat; s ugyasazon nygra törekvő alkotásnak, melyet a jelenben végez, folytatását szemelheti a következő ivadékbán. Aztért nagy érdékekkel jegyez fel a nemzet minden vonást, mely a jövendők vezérének fejedelmi alakját kidomborítja.

A legelső és alapvonása a trónörökös jellemének a bizta szabadelvűség, a mit mély vallásos buzgóságával ki tud egyesíteni. Irott műveiből, irványdó szavaiból mindenütt kiismerjük ezt az uralkodó vonást. Ilyen volt már a nevelése is, s magas szűlőin kívül ebben minden rendű nevelőinek érdemét el kell ismerünk. De mégis magában a lélekben kell az ahhoz való alapnak meglenni.

Azután jellem a főherceget a munkásság ösztöne. Mint hadparancsnok már magában is eléggé el van foglalva hivatalos teendőivel, úres óráit irodalmi munkássággal tölti be. Mindent sajátkezűleg ír, kész, gyakorlott iránylyal, a min nem lehet igazítani semmit; egy pár sorban egész képet, egy lapon egy egész pano: amát tud visszaadni, hogy azt bármely pofeszionátus írógyselhetné tőle. Utaszái a házban és a külföldön megannyi érdékes ta-

nulmányok; s a természettudományokban való jártasságával zavarba hozza a dilettans írókat. Még testedző mulatsága, a vadászat is buvárlásainak szegődött szolgálja.

A trónörökös idylli boldogságu családi életet él; s otthonában ugyanaz az élet folyik, a mi a régi jó időkben a középosztályi egyszerű családjai köré jellemozte. Még a magas szűlői iránti kegyeletes viszonya is a mi régi patriarchalis szokásainkkal azonos.

A művelt emberek között szokásos udvariaságon kívül semmi udvari etiquette nem divik körülötte. Mikor a magyar vagy osztrák tudóssokkal értekezik, szok abban az állózetben mennök hozzá, a miben az ócszán járnak, gála, érdemrendek nélkül; mindenkéhez nyíjjas, szives; de a mellett figyelmesen kutató és élcesan itélő.

Az általa kezdeményezett és vezérlte alatt szerkesztett nagy népismeci mű alkotása is egyike a trónörökös jellemét kiegészítő vonásoknak.

Az is nagyon megszívelendő körülmény, hogy a trónörökös nem élvhajszós, hízegő udvaroncokkal veszi körül magát, — hanem azokkal az egyszerű emberekkel, akik nek életfeladatuk az igazságot kutatni, és hivatásuk azt napfényre hozni s a kiknek adott utasítása az arany mondas: „ast írja a mi igaz.” De még jobban ki fogja az idő (nyoloz évi tartam alatt) tüntetni, mily fontos feladat megoldását tűzte ki maga elé a trónörökös e mű létrehozásában, melynek irodalmi és művészeti tanulmányai mellett még az a csejja is van, hogy a monarchia népeit egymással valódi minőségben, sokat-szenve szokásaikban megismeresse: rajk magunknak és a külföldnek a felől, hogy mikor voltunk és mikor vagyunk, fölvilágosítást adjon: és végtül láthatóvá tegye, hogy a monarchia egykor leendő uralkodója minden népei iránt való szeretetét mily igazságosan tudja felosztani.

Az aranyos klikk.

(Gaboriau regénye.)

„Az Aradi Közlöny” számára Franzosbó fordította: W. Ph. (31. folytatás.)

Mert bármi nem lehetett felcinni, sem előhozni barriád ellenelét; száz házasság közül ötven van, melyet kevésbé bevallható indokolt költöttek.

Es miis Sarah nem is volt az a nő, a ki sokáig hagyta magát lejutni, Minél toább beszélt, annál bűszkebb lett magatartása, saját szavaival lelkesült.

— Két év óta husz párti is kinálkozott nekem, — kezdé újra, — melyek közt három vagy négy még egy hercegné leány is kielégítette volna.

En visszautasítottam őket sir Tom és mistress Brian unszolásai dacára. . . . Még tognap este egy Gordon Chalusse nevű huszonöt éves fiatal ember: ötvenétt lábamnál. . . . Kiutasítottam: őt mint a többi, hogy az én kedves grófm neje legyenek. . . . Miért?

Sarah egy ideig gondolkozott, szemében a már-már kitörő könny csillogtak, és inkább önönmagának felelt, monda: — Hála annak, a mit a világ szépségemnek nevez, fájdalom vezetea szépség! körülrajongtak, büszkeltek, egész ar undorig elaraszották hízlegésekkol. . . . Európanak legegységesebb és legszálelesebb társaságában fordulok meg. . . . Nos lássa! . . . Hiába kerestem magam körül, hiába reméltem megtalálni azt a férfit, kinek tekintete szívom mely nyugalmat megzavarná. . . . Csak tökéletes férfiakat talaltam, kik egymáshoz hasonlítottak, kinek jellemében oly kevés ráezet mutatott, mit a leg jobb szabóműhelyből kikerült ruházatjuk, egyformán előszéknyek és udvariasak, szép játékok föltáta: zátekon beszállt, szépen fánzólok, szépen lovaglok.

A fiatal leány erőlyes mozdulattal csóválta fejét és ragyogva a lelkesedéstől: — Oh! én egész mást álmodtam. . . . En olyan férfiről ábrándoztam, kinek nagy és bűszke szive van, megingáttalan akarata, képes azt megkísérteni, mi elül a többiek visszariadnak. . . . Mért? ast nem tudom, de valami nagyot, veszélyest, lehetetlent

. . . Olyan férfiről ábrándoztam, a ki nagyravagyó, kinek homloka sapdát a sörágyástól, azon komor tevékeny férfiak egyikét, kinek az ébreutöltött éjjelektől duzzadt szemök csillognak a langelmétől, azon erősök egyikét, kinek ereje a tömeget meghódítja, és kinek gondolata hegyeket is képes felemelni. . . .

Oh! hogy egy ilyen férfi szerelmével lehettek, kincsekkel találtak volna magamban, melyek most hasztalanul fognak leverni lelkemben, mint a tengerbe süllyedt drágaságok! . . . Megittasított volna: reménytelen szerelgem, vérem lázasan lüktette volna húsainak tudatában. . . . Erre kicsinynyé, alásatossá, szolgálkérésé lettem volna, tekintetéből kiilestem volna akaratának még legcékekebb Arnykát is. . . .

Es minő büszkeséggel ékítettem volna magam, én, ne, sikerre! és titdalaival, bámulóinak tiszteletével és ellenségeinek gyűlöletével.

Mies Brandon hangja ugy resgett, hogy az ember belsejét felzavarta és ragyogó szépsége fényben usztta a szalont.

Dani sem tudott ellentállni ennek a hatásnak; lassanként elejt a fegyverrel, haragja, gyaui és bizalmatlansága eltűnt. Sarah elhulgatott, megszényenelve heveséggét és lassabban folytatta:

— Most már, uram, ön teljesen ismer engem. . . . Ön az egyedüli a világon, a ki Brandon Sarah jelkének legmélyebben olvasott. . . . Pedig én önt ma látom első szőr életemben. . . . Pedig ön az első, a ki velem szemben sigurot szavakat. . . . s értésig sziguro szavakat használt. Meg fogja ön velem bántani szinesítésemet? . . . Oh! nem, nem, ugy-e. . . . Oh, loyális és erős szívű férfi az a ki, hogy megmentsen a szegényföltöltő egy nevet, mely nem az övé, koczrára tesz egy boldog jövőt, a fiatal leányt, kit szeret és egy rengeteg vagyon. Oh! de is Ville-Handry kisasszony nem tett közönséges választást.

En borzasztó közzegedt mozdulatot téve, és visszafajított dühvel: — En előre tudom a jövömet. . . . — monda.

Caend állott be. . . . Ott voltak egymással szemben, mindketten sápadtan, zavartan, dobogó szívvel, görccsösen összeszorított ajkakkal, szemek telve szikkálal.

kirakba kitették a trónörökös mellszobrárt vagy arcképét, fekete fátóval leborította.

A nemzeti színházban elmaradt a Válás után előadása; a színházok a bejáról levették a s a pénzt a közönségnek visszazadták. Az operában elmaradt a Walkür. A népszínházban csak akkor tudták meg a hírt, mikor a közönség már bent ült, de az előadás még nem kezdődött meg. A függöny felhúzója helyett előlépett a rendező, s meghatározta a közönségnek, hogy Rudolf trónörökös ő fenéségének halála miatt a „Suhancz” előadása elmarad. A publikum mély megindulással távozott.

A trónhoz közel állók.

Legközelebb állanak jelenleg a trónhoz a pragmatika szerzője értekezésében, Károly Lajos főherceg a király első testvére között a legidősebb ennek harmadik fia.

Károly Lajos főherceg, a király testvére, 1833. júl. 30-án született Schönbrunnban, jelenleg 55 éves. Károly Lajos főherceg már fiatal korától kezdve nem annyira a katonai, mint inkább a közigazgatási államtudományokkal foglalkozott. 1853-ban, tehát 20 éves korában, Galiciába rendeltették, hogy ott a közigazgatási szolgálatban tapasztalatokat szerezzen. Két évi tanulmány után ő felsége a főherceget Tirol helytartójává és egyúttal vezérőrnaggyá nevezte ki. A főherceg ezen állásában rendkívüli tevékenységet fejtett ki, főleg az 1859-i háború idején, a honvédelem szervezése körül. A béke helyreállirán, a főherceg helytartói áldásos munkáit fejtette ki, pártolván minden tudományos mozgalmat.

Ujabb mindenki előtt ismeretes az a buzgósság, melyet Károly Lajos főherceg, mint a városkereszt-egylet helyettes védnöke, e rendkívül nagy jelentőségű, humanus ügyben kifejt. Hazánk több városát is méltelen megilletőztette s elnököt a város kereszt-egylet főnökeinek ülésein Károly Lajos főherceg az osztrák önkényes mentő társaságoknak is védnöke és előmozdítója.

Két fia közül a legidősebb Ferenc Ferdinánd főherceg, 1863. decz. 18-án született Grätzban, katonai kiképzésébe utazt 1878-ban hadnaggyá nevezetett ki, majd 1882 ápril 25-én századosá lett a 4. sz. vörtes ezredben. Károly Lajos főherceg második fia, Ottó Ferenc József főherceg 1865. ápril 21-én született Grätzban és 1880-ban, mint hadnagy a 7. sz. uhánus ezredbe lépett. Jelenleg főhadnagy a 6. sz. vörtesezredben. 1886 október 2-án Dresdenban halálosan beteg lett Maria Josefa hercegnőnél György szász herceg 1867. május 31-én született leányával E. házasságból 1867. aug. 17-én Posenburgban született Károly Ferenc főherceg harmadik fia: Ferdinánd Károly Lajos főherceg 1868. december 27-én született és jelenleg hadnagy a 2. mészaki ezredben.

Kommentár nélkül közlik, hogy Károly Lajos főherceg visszavonulása esetén: Ottó Ferenc József lesz a trónörökös.

Január 31.

Az országos gyűlésre vonatkozólag, ma a következő tavrataink érkeztek.

A halálosítás.

Budapest, január 31. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A trónörökös hétfőn délben udvari fogaton Breitenfurtba kocsizott el — bécsi fiaker várta, de a trónörökös nem vette génybe

Es ezen szenvedély heves lehallgatási Dani eszedüni érezté jőzanest, ismeretlen íz komácsolta vért agyához és úgy rémlett neki mintha vérenek lüktetése eltöntené az egész házat,

— Igen, — folytatá végre miss Brandon, — az én végzetem megmésáthatatlan. . . De la Ville-Haudry grófnéval kell lennem, máskülönb. . . el vagyok vesve. . . Uram még egyszer, utoljára könyörgöm, eszközölje ki Henriette kisasszonytól, hogy időb nővéreként fogadjon engem. . . Ejl ha az a nő volnék, kit ön bennem sejt, mit törődém Henriette és bárányával. . . On jól tudja, hogy de la Ville-Haudry gróf tullessz magát Henriette kisasszony akaratán. . . Es én mindazon által kerem ont, én, a ki eddig csak parancsoltam. Mit akar, hogy tegyek, térdre boruljak az előtt? . . . Ott vagyok.

Es csakugyan oly hevesen térdelt le, hogy a parquet szinte megrezent belé, és megragadva Dani kezét, Sarah égő homloka illeszté azokat.

— En istenem! — sohajtott fel, — visszautasítva lenni általa! . . . Haja félig kioldódott és eltakartá Dani szemét. . . A fiatal ember tetőtől talpig meborzadt és miss Brandon felé hajolva, felemelte a szinte ájult nőt, mialatt Sarah Dani keblére hajította a fejét.

— Miss, — szólt érdes hangon Dani, — Sarah!

Olyan közel voltak egymáshoz, hogy lélegzetük összevegyült és hogy Dani arczán érezté a lángnál is tűzebb lehellőt miss Sarahnak. . . Ittasan, megőrülve, mindenről megfeledkezve, Dani ezen sajtáságos leány ajkaira nyomta forró ajkait. . . De Sarah azonnal hevesen felegyenesedett, és bátrálva kiáltott fel:

— Dani! . . . Szerencsétlen! . . . Azután könnyekre fakadva: — Távozzék — dadogá — távozzék. . . én nem kívánok többé semmit tőntől. . . ha már el kell vesznem, meg fog történni. . . Sarah az ön akaratát teljesíteni fog, — kiáltott fel hevesen Dani. . . az öné vagyok. . . számitson rém!

Es ezzel kirohant mint egy őrről, három ugrással lent volt a leposzkón és kisietett a nyitott házkapun.

X.

Az éj-tötét volt és fagyos, az eget nehéz fellegek borították, dűkös szél mozgatta a Champs-Elysées-i fák fekete ágait.

Dani először észétalanul rohant tovább, mint egy üldözött gonosztevő, minden egyéb gondolat nélkül, csak hogy távozzék esen helyről, hogy fusson el előle. Száz lépés után azonban a mozgás, az éj zord hidege, a szél, mely haját borzongatta némileg öntudatához juttatták helyzetének.

Ekkor észrevette, hogy estéli ruhában van, hajdöntővel és hogy miss Brandon palotájában hagyta kalapját és felöltőjét.

Ekkor eszébe jutott, hogy de la Ville-Haudry gróf a salomban várakozik reá sir Elgin Thoma és mistress Brian társaságában.

Mit fognak gyanítani, mit gondolni mit mondan! . . . Szerencsétlen! minő zaékutczába jutott, vagy szoritotta magát! . . .

Es pokolnak talán volt egy kijárata, és őrlétsége által visszavonhatlanul bezárta azt maga után.

Azon kicsapongókhoz hasonlítva, a kik a tivornyázat követő nehéz álom után kelemetlen szájízú és zavart aggyal ébrednek fel, Dani úgy érezté, mintha valami osodálatos, borzasztó álomból ébredne fel. . . Mint egy részeges, mintán az ittas állapot megszűnt, igyekszik visszaemlékezni az őrlött tettekre, mire az alkohol vitté őt, a lejutott Dani is felidézte mindazon indulatokat, melyek őt elfogták az alatt az óra alatt, mit Sarah kisasszony társaságában töltött — a tévedések órája, mi sorának mérlegében tetemes sulylyal foglyomi, hatvan perczen több eseményt foglalt magában, mit egész élete . . .

Eltétének még egyetlen pillanatában sem volt Dani oly közel a kétségbeeséshez, mint most.

— Hogyau! . . . figyelmeztette volt, vigyázzát, figyelmeztették miss Sarah által ságára, megmondották neki, mily varázst gyakorolnak szemei, ő maga is hasuságoson kapta az est folyamán. . .

Es mégis elég gyöngye volt, hogy ezen sajtáságos leány varázssal elkábítsa magát, hangja elfelejtett vele mindent, még azt a drága imadott Henriettet is; évék óta egyedül gondolatját.

(Folytatás következik)

a kocsit, hanem gyalog megtette Meyerlingbe a rövid utat. Ott derültlen társalgott vadász vendégeivel. — Kedden a vadászatról viszeszerve fejtájásról panaszkodott és visszavonult terméibe. Kedden este a trónörökös a hálósobában dolgozott több levelet irván. A szerencsétlenség reggeli 7 órakor történt. A trónörökös ébren volt, esengetett komornyikjának, félnyolczra rendelvén reggelit. A komornyikviszatrétén már halva találta Coburg Fülöp, herceg és es Hoyos gróf a kastély udvarán voltak mikor a hálósápadt komornyik az esetet jelenté. — Bementek a terembe, s látták a meghalt trónörökösöt; a segítséges volt. — Hoyos azonnal Bécsbe ment hirt vinni.

A holttest Bécsbe szállítottása.

Bécs, január 31. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Hoyos gróf vadászruhában 12 órakor megjelent a Burgban, s a Cabinet-irodában jelentvén az esetet, távozott.

A király a királynéhoz sietett, ki az első pillanat megrázkódottatása után emberfeletti erőnyert a rendelkezésekre. A királyi pár Stefánia trónörökösné csak nagy nehezen beszélhették le arról, hogy azonnal Meyerlingbe utazzék. A királyi terméibe visszavonult s ott fél 3-ig maradt. Megtette később az intézkedést a tetem elhozatalára, mire átvette Wiéjrdherfer tanár jelentését, ki Meyerlingbe volt kiküldve.

A tetemet Meyerlingből Badenig kocsin, onnét Bécsig udvari vonaton szállították. A bécsi Nordbahn pályaudvarán óriási nép hallgatva állt, de az őrség szavára azonnal elhagyták a pályaudvart. — A tetem 1 órakor érkezett meg. — Hohenhöhe főudvarmester és a szárnységdek felmenték a koporsót a kocsiból, s feltették a várakozó fekete lepellet borított gyászokocsiá.

A jelenlevők kalapjaikat levették. A halottas kocsit után Mayer udvari lólkész haladt, utána a főudvarmester és a trónörökös szárnységdei. Az utcákon, merre a kocsit haladt, a közönség kalapot emelve állt. A koporsót az elhunyt trónörökös lakásán helyezték ravatalra.

A hatás a belga udvarnál.

Brüsszel, január 31. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A haláleset a városban és a királynál nagy

gömbömbenést keltett. A király megdermedt, a királyné elájult. A királyi család Bécsbe utasik.

A részvétynyilatkozatok.

Bécs, január 31. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A király a részvételt kifejező uralkodói tárog előtt erősen kémt utat között, s meghatóan fejtekte ki Isten akaratában való megnyugvását.

A királyné délután kénytelen volt ágyba feküdni, oly megrázó hatással volt reá a borzasztó csapás.

Károly Lajos és Albrecht főhercegek zokogva távoztak a Fel-ségi kórházba a Burgból.

Lipót bajor herceg nejevel Gizella főhercegnővel elhunyt trónörökösök nejevel ma reggel érkeztek meg: a pályaudvarban a király fogadta őket. A felsége a kocsiból kilépkökhöz sietett, s könnyezve megölelte és megcsókolta őket. Gizella főhercegnő fájdalmas leírhatatlan.

Fülöp württembergi herceg nejevel és gyermekeivel ideérkezett.

Összes külföldi lapok meleg hangon emlékeznek meg az elhunyt trónörökös kiváló tulajdonairól.

A gyászsebet a magyar képviselő és főrendiházban.

Budapest, jan. 31. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az országos gyászsebet alkalmából ma mindkét ház ülést tartott. A képviselőházban Pécly Tamás elnök jelentette be az apostoli királyt, a királynét, az elhunyt gyászoló özvegyét, és országunkat mélyen sújtó csapást. Az elnök azon kívánásának adott meleg szavakban kifejezté, hogy engedjen az Isten erő és megnyugvást a csapás elviselhető sére. Az elterjedt ellentétes hírekkel szemben kijelentette az elnök, hogy Rudolf trónörökös akugyan szívesél hűdésbe uhalt meg.

A ház ezután elnapolta üléseit, megbizva az elnököt, hogy a ház fájdalmát tolmácsolja a trón előtt. A temetésnél való részvétel tekintetében a ház külön ülésben fog határozni, mielőtt az elnökség tudomást nyer a gyászszertartás napjáról.

A főrendiházban az elnök mély meghatottság hangján jelentette a gyászsebet, s kifejezté adott a nemzet fájdalmának. Elhatározta ezután a főrendiház, hogy a temetésen tisztelettel fog részt venni. Az elnök addig is felhatalmaztatott, hogy a trón előtt fejteke ki a ház részvét nyilatkozatát.

Mindkét ház tagjai feketében jelentek meg az üléseken.

A trónörökös a ravatalon.

Bécs, jan. 31. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Kor reggel megkezdtek a ravatala helyezésé munkálatokat. A király és a királyné reggel bementek a halottas szobába, és esendően imádkoztak. — Albrecht és Vilmos főhercegek az özvegyet meglátogatták, kinek szobája a halottas szoba mellett van; majd együtt bementek a halotthoz. A tetemet ma boncoltják. A tegnapi éjt a király álmatlanul töltötte termében. A koporsóra az első koszorút Stefánia főhercegnő helyezte. A kis Erzsébet főhercegnő rózsakoszorút tett atyja ravatalára. Délelőtt a főudvarmesteri hivatalnál megjelentek a nagykövetelek, részvétüket kifejezendő.

Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

„ARADI KÖZLÖNY”

(Megjelen mindennap)

Előfizetést feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12ft —kr
Fél évre	6 — —
Égy évre	5 — —
Egy hóra	1 — —

Vidékre szétküldve:

Egy évre	14ft —kr
Fél évre	7 — —
Nygyed évre	3 — 50
Egy hóra	1 — 20

Felkerjük egyuttal lapunk azon előfizetőit kiknek előfizetése decz végén lejárt, hogy az előfizetést mielőbb megteennék s i veskedjenek, nehogy a lap szét küldésében fennakadás álljon be.

„ARADI KÖZLÖNY” kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Február 2. Az aradi közösi vaspálya-társaság kösgyűlése d. e. 10 órakor. (Erzsébet üteza.)

Február 2. és 3. Az aradi iparosok első beteggyógyító egyletének húsz évi fennállási ünnepegyebétköze. (Iparosház.)

Február 3. Az aradi polgári takarékpénztár kösgyűlése d. e. 10 órakor.

Február 3. Az aradi takarékpénztár kösgyűlése d. e. 11 órakor.

Február 7. Az aradi ügyvédi kamara rendkívüli kösgyűlése.

Február 8. Az aradi utcai harsban olosett kösgyűlése.

Február 7. Az aradi ügyvédi kamara rendkívüli kösgyűlése.

Február 16. Az aradi tornagegyesület 10 évi fennállásának ünnepegye.

HIREK.

ARAD ÉS VIDEKE.

— A trónörökös halála még tegnapi az első igazalmak lezárulása után, mély megilletődésben és szerényben tar

totta Aradvárce közönségét. A gyászlobogók megszaporodtak a különösen a főtun leng szomorúan sok fekete zászló és gyászszal havont nemzeti lobogó. Több kirakban látható a trónörökös legutolsó fényképfelvétele, a mely fekete fátóval van körülveve. A közönség mohó kíváncsisággal várta a lapok külön kiadásait a váratlan esetről s a legészintebb részvétellel olvasta a már bőven érkezé részeteket. A törvényhatóságokhoz a délután folyamán a hivatalos távirati értesítések is megerkeztek. S a l a c z Gyula polgármester az iskolaszéki ülés alatt a következő táviratot kapta:

»375. Elnöki szám. Arad szab. kir. város közönségének.»

»Mélyen megrendítő s az egész hazát gyászba borító eseményről értesítem. Rudolf trónörökös ő Fensége tegnapi reggel 7—8 óra közt Meyerlingben szívzserélődés következtében meghalt. További értesítések következnek. Belügy-miniszerium.»

Hasonló hivatalos értesítést kapott a megye hatósága is. Fábrián László főispán a halálesetről még szerdán délután vette a kormány értesítését. A rendkívüli közgyűlések, melyekben a megye s a város közönsége őszinte, igaz részvétének kifejeztét ad, legközelebb összehívotnak. Mint értesülünk, a megye képviselőitni fogja magát a trónörökös temetésén.

Meghívás. Az aradi kereskedelmi és iparkamara folyó évi február hó 1-én az az pénteken délután 6 órakor saját helyiségében rendkívüli ülésbe ülést tart. Tárty: A kamara fájdalmdnak és gyászának kinyilvánítása Rudolf trónörökös ő Fensége elhunytá alkalmából. Ezen rendkívüli ülésre a kamarai tag urak eszentel tisztelettel meghívotnak. Aradon, 1889 évi január hó 31-én. A kamarai elnökség.

Az iskolaszék ülése. Aradváros iskolaszéke tegnapi délután 4 órakor tartotta meg január havi rendes ülését, a melyen S a l a c z Gyula polgármester elnöklele a tárt jelen voltak: Millig József iskolaszék főügyelő. Hász Sándor, Arkay Kálmán, Schöpkösz Edc dr, Kerner Péter, Fényes Desző, Szöllösy Károly, Vizer Péter, Simay István, Remetey F. Károly, Bing Vilmos, Boros Vida, Kunoz Elek, Hann Alajos, Tiszt L, Pollák Gyula dr., Györgyóssy Rudolf, Rosenberg Sándor dr., Heeger Ernő dr. és Bonta Aurél jegyző. Megnyitvatván az ülés, elnököl polgármester üdvözölte a jelenvolkat. Az után jelenti, hogy a legutóbbi városi közgyűlésen két új tag választatott be az iskolaszékbe, a mi tudomásul vétetett. Majd néhany elemi iskolai tanuló tandíját írta le az iskolaszék. A marosparti új leányiskolánál 98 frt 65 kr. apró költség merült fel, a melyet megazavotott az iskolaszék, de meghagyta az igazgatónak, hogy ez után csak azon kiadásokat fizesse ki, melyekről az iskolaszék elnökének tudomása van. D r e s h e r Alajos rajztanítónak az iskolaszék megadta a kívánt szabadságot, de meg fogja keresni a közgyűlést, hogy a nyugdíjzabályzatot akként módosítsa, hogy a tanító egy évi betegeskedés után nyugdíjazható legyen. Az iskolafelügyelő bejelentette, hogy a tanulók január hó első felében 600 félnapot mulasztottak igazolatlansul, 2462 ót pedig igazolvva. A mulasztás miatt 40 szűlőt megintett az iskolafelügyelő. A leányiskolai oktatás egyöntettségének keresztülvételére Arkay Kálmán indítványt folytatva bizottságot küldött ki, a melynek tagjai: Millig József iskolafelügyelő elnöklete alatt Arkay Kálmán, Kunoz Elek, Boros Vida, Heeger Ernő dr., Rosenberg Sándor dr., Szöllösy Károly. Több tárgy nem lévén, az ülés berkeztelt.

Az „aradi polgári játékony-egylet” tisztelt tagjait február 2-án délelőtt tíz órakor a városbáza kisteremben tartandó közgyűlésre van szerencsém ezenel meghívni. Arad, 1889. évi január hó 24-én. Id. gyoroki Andrén yi Károly, elnök.

Uj állampolgár. P l o s k á l János aradi magy. kir. államvasuti hivatalnok magyar állampolgárnak elismertett.

A városatyák értekezlete. A kereskedelmi és iparkamara gyűléstermében a véderő:örvényjavaslat ügyében tegnapi délután értekezletet tartott a törvényhatósági bizottság néhány tagja. Es ülésen Grünwald Ferencz elnököt, ki felhívta Müllerk Lajos drt, tártszenté elő az eredményeket, melyek a főispánhoz küldött bizottság lépéséit kísérté. Mülek Lajos dr. bejelentette, hogy a főispán forma-hiba miatt a küldöttésg azon kéreft, mely egy rendkívüli közgyűlése összehívására vonatkozik, — nem teljesítheti annál is inkább, mert a törvényjavaslat eüen felírás, miután az általánosbában megazavatatott, már idejét multa. Ennek ellenében azonban Müllerk Lajos dr. kifejté, hogy miután ezen a kormánypárti érzelmi képviselőtették magukvá az indítványt és azt ezamonan alá is írták, a javaslatot elejteni nem lehet és azt a rendes havi ülés tárgysorozatába felvétetni a bizottság el nem fogja mulasztani. Ezt a bizottság örvedeteszen tudomásul vette. Elhalasztó indítványt tett Müller Károly tekintettel az országot ért gyászra-

ny ellen felezőtalt P é t e r f f y, k n e k szavai szerint a politikában szünetek nincsenek és B a r b á s Béla, ki az ifjú város nevében kijelentette, hogy a rendes városi közgyűlést a tündetés nem halaszthatja el csak addig míg az országgyűlés a rendes ülését megkezdené fogja. A bizottság elhatározta, hogy négyülést fog tartani a rendezésével Müller Károly bizott meg. Ezzel az ülés véget ért.

Lapunk mai számához mellékelve veszik olvasóink, a már említett előfizetési felhívást: „A z i t a l m é r é s r ől és a r e g á l e j o g m e g v á l t á s á r ól” szülő kézikönyvre. Bészünkről most is, mint az első ismertetőkor, meglegen hívjuk fel az érdeklődők figyelmét es igen hasznosnak ígérköz munkára.

Kiütüntetett aradi folyóirat. A vallás és közoktatásiügyi m. kir. miniszerium 17.358 sz. a. kelt rendelete alapján magas ajánlatával kiütüntetett Z á r a y Ödönnek „H á z i K ö z l ö n y” ezimű s Aradon megjelenő folyóiratát, mint olyant, mely a házi gazdálkodás s mindennapi élet körébe világ közhasszu ismereteket és tapasztalatokat terjeszt. Midőn az általunk is már több ízben ajánlólag ismertett lapra vonatkozó miniszteri ajánlást regisztráljuk, gratulálunk a szerkeztőnek s kívánjuk hogy közhasszu s praktikus irányú lapja, melynek bármely család is igen kitűnő hasznát veheti a benne foglalt számos hasznos tudnivalók s gyakorlati tanácsok által, mennél szélesebb körben legyen elterjedve.

Elhalasztott bál. Az országot a trónörökös halálával ért mély gyász következtében az Aradon tervezett bálak egy része elhalasztatik. Az aradi polg. játékony ngyület most értesíti lapunkat, hogy a február hó 2-ra tervezett táncszertélyt a gyász miatt elhalasztja.

A körös-tisza-marosol armentesítő és belvisszabályozó társulat múlt évi rendes közgyűlésének azt a határozatot, mely az alapzabályok 8. §-ának olyzen módosítását mondotta ki, hogy „A társulat székhelye Szentcs rendes közgyűlései s választmányi üléséi azonban Hódmező-Vásárhelyen tartatnak”, Baross Gábor közunka és kiale kérdési miniszter f. évi január hó 23-án kelt rendeletével jóváhagyta. E határozattal végleges elintéztét nyert ez ügy.

„A Dalkedvelők Egyesülete” nek hangversenye, mint már jelöltük, a jövő hó 7-én fog megtartatni. Ujabbán a program most bővítették és a mint tudomásunkra jutott, mondunkban lesz a Ra u György tanár gondnokjátékában gyönyörködni. A jegyek előrsítása most van folyamatban, s máris a legtöbb hely el van adva. Így a tiszta jövedelemből tetemes összeg fog jutni a safaragszati iskola céljaira, mely iskolának felállításá ma már a legelöknöbben érzett szükség meggyeserte. Kívánjuk a leg jobb sikert!

„Athaeneum” budapesti nyomda-intézet kiadóhivatala rendkívüli figyelmetséget és hanyagságot áruult el éppen a válságos napokban. Ugy tegnapioltt, mint tegnapi nem jöttek meg sem a „Nemzet” sem a „Pesti Napló” esti lapjai Aradra s en kinek, sem az előfizetőkné, sem a könyvkereskedésekre. Az ilyen gyakran ismétlődő rendeltetlenség által kényszerítik a közönséget arra, hogy német lapokat tartson, a melyek expediciójára megbízható és pontos, mert például a „Pester Lloyd” esti lapja most is megjött mindakétk alkalommal. Nagyon könnyű azzal dicsekedni, hogy csak ugy szórtuk az esti lapokat az Athaeneum előtt tolongó közönségnek”, de tessék a vidéki expedicióra is gondolni, törődni azokkal a vidéki előfizetőkkel, a kik a fővárosi sajtót fenn tartják.

Agyonverté a fatörze. Borszasztó sté rendezétségsé történt tegnapi déliolt Aradon. A temetőbe vezető ut mentén a nagy fákrol lumasztették az ázokat. Egy igen hatalmas rüesett egy napstámora, a kit a gyönvert, két más tásrárt pedig sulyosan megebesített. — A szerencsétlenségről a következőkben értesülünk: Krisztics Koszta fiatal napszámos több más társával egyutt a levágot fákot rakta fel a város kocajára. Legutóljára egy óriási törzs maradt, a melyet négyen emeltek fel. A három ól hosszú fát a felrakásnál D o g y á n Váza napszámos tartotta csapófával, míg hátul Krisztics Koszta, Jossics Mihály és Argyelán Menyhért emelték. Emelés közben a fa egy másik nehéz fával egyutt lebillent, Jossicosot és Argyelánt sulyosan megebesített. Kriszticsnek pedig a nyak csigolyájára esett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy azt egészen ősszerzta. Kriszticsnek orrán-száján megindult a vér. Társai kocaira tették s beazállították az aradmegyei kórházba, s hol néhány órai kínos szenvedés után meghalt. Jossics és Argyelán állapota is igen veszélyes.

A néma. Egy meglebetősen toptongos vézua gyöknek toldult a napokban háról hazra. Soban megszánták a néma gyermekét s adtak is annak fölsegéből, mit az isten adott. Egy rendőri azonban figyelmessé lett a gyanyu kínésán gyermekére s mikor az egy házból kijövet a kapott krajozart igyekeszt biztos helyre tenni, rákiáltott: „Hát te mit jásztt itt? A néma gyerekek megörkönyöve a határozott föl lépés miatt, tiszta, csengő hangon vallotta be, hogy bíó koldulni volt a házban. A rendőri bekisérte a „némat”.

— Elhalasztott bál. Az országot a trónörökös halálával ért mély gyász következtében az Aradon tervezett bálak egy része elhalasztatik. Az aradi polg. játékony ngyület most értesíti lapunkat, hogy a február hó 2-ra tervezett táncszertélyt a gyász miatt elhalasztja.

A körös-tisza-marosol armentesítő és belvisszabályozó társulat múlt évi rendes közgyűlésének azt a határozatot, mely az alapzabályok 8. §-ának olyzen módosítását mondotta ki, hogy „A társulat székhelye Szentcs rendes közgyűlései s választmányi üléséi azonban Hódmező-Vásárhelyen tartatnak”, Baross Gábor közunka és kiale kérdési miniszter f. évi január hó 23-án kelt rendeletével jóváhagyta. E határozattal végleges elintéztét nyert ez ügy.

„A Dalkedvelők Egyesülete” nek hangversenye, mint már jelöltük, a jövő hó 7-én fog megtartatni. Ujabbán a program most bővítették és a mint tudomásunkra jutott, mondunkban lesz a Ra u György tanár gondnokjátékában gyönyörködni. A jegyek előrsítása most van folyamatban, s máris a legtöbb hely el van adva. Így a tiszta jövedelemből tetemes összeg fog jutni a safaragszati iskola céljaira, mely iskolának felállításá ma már a legelöknöbben érzett szükség meggyeserte. Kívánjuk a leg jobb sikert!

„Athaeneum” budapesti nyomda-intézet kiadóhivatala rendkívüli figyelmetséget és hanyagságot áruult el éppen a válságos napokban. Ugy tegnapioltt, mint tegnapi nem jöttek meg sem a „Nemzet” sem a „Pesti Napló” esti lapjai Aradra s en kinek, sem az előfizetőkné, sem a könyvkereskedésekre. Az ilyen gyakran ismétlődő rendeltetlenség által kényszerítik a közönséget arra, hogy német lapokat tartson, a melyek expediciójára megbízható és pontos, mert például a „Pester Lloyd” esti lapja most is megjött mindakétk alkalommal. Nagyon könnyű azzal dicsekedni, hogy csak ugy szórtuk az esti lapokat az Athaeneum előtt tolongó közönségnek”, de tessék a vidéki expedicióra is gondolni, törődni azokkal a vidéki előfizetőkkel, a kik a fővárosi sajtót fenn tartják.

Agyonverté a fatörze. Borszasztó sté rendezétségsé történt tegnapi déliolt Aradon. A temetőbe vezető ut mentén a nagy fákrol lumasztették az ázokat. Egy igen hatalmas rüesett egy napstámora, a kit a gyönvert, két más tásrárt pedig sulyosan megebesített. — A szerencsétlenségről a következőkben értesülünk: Krisztics Koszta fiatal napszámos több más társával egyutt a levágot fákot rakta fel a város kocajára. Legutóljára egy óriási törzs maradt, a melyet négyen emeltek fel. A három ól hosszú fát a felrakásnál D o g y á n Váza napszámos tartotta csapófával, míg hátul Krisztics Koszta, Jossics Mihály és Argyelán Menyhért emelték. Emelés közben a fa egy másik nehéz fával egyutt lebillent, Jossicosot és Argyelánt sulyosan megebesített. Kriszticsnek pedig a nyak csigolyájára esett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy azt egészen ősszerzta. Kriszticsnek orrán-száján megindult a vér. Társai kocaira tették s beazállították az aradmegyei kórházba, s hol néhány órai kínos szenvedés után meghalt. Jossics és Argyelán állapota is igen veszélyes.

A néma. Egy meglebetősen toptongos vézua gyöknek toldult a napokban háról hazra. Soban megszánták a néma gyermekét s adtak is annak fölsegéből, mit az isten adott. Egy rendőri azonban figyelmessé lett a gyanyu kínésán gyermekére s mikor az egy házból kijövet a kapott krajozart igyekeszt biztos helyre tenni, rákiáltott: „Hát te mit jásztt itt? A néma gyerekek megörkönyöve a határozott föl lépés miatt, tiszta, csengő hangon vallotta be, hogy bíó koldulni volt a házban. A rendőri bekisérte a „némat”.

— Elhalasztott bál. Az országot a trónörökös halálával ért mély gyász következtében az Aradon tervezett bálak egy része elhalasztatik. Az aradi polg. játékony ngyület most értesíti lapunkat, hogy a február hó 2-ra tervezett táncszertélyt a gyász miatt elhalasztja.

A körös-tisza-marosol armentesítő és belvisszabályozó társulat múlt évi rendes közgyűlésének azt a határozatot, mely az alapzabályok 8. §-ának olyzen módosítását mondotta ki, hogy „A társulat székhelye Szentcs rendes közgyűlései s választmányi üléséi azonban Hódmező-Vásárhelyen tartatnak”, Baross Gábor közunka és kiale kérdési miniszter f. évi január hó 23-án kelt rendeletével jóváhagyta. E határozattal végleges elintéztét nyert ez ügy.

„A Dalkedvelők Egyesülete” nek hangversenye, mint már jelöltük, a jövő hó 7-én fog megtartatni. Ujabbán a program most bővítették és a mint tudomásunkra jutott, mondunkban lesz a Ra u György tanár gondnokjátékában gyönyörködni. A jegyek előrsítása most van folyamatban, s máris a legtöbb hely el van adva. Így a tiszta jövedelemből tetemes összeg fog jutni a safaragszati iskola céljaira, mely iskolának felállításá ma már a legelöknöbben érzett szükség meggyeserte. Kívánjuk a leg jobb sikert!

„Athaeneum” budapesti nyomda-intézet kiadóhivatala rendkívüli figyelmetséget és hanyagságot áruult el éppen a válságos napokban. Ugy tegnapioltt, mint tegnapi nem jöttek meg sem a „Nemzet” sem a „Pesti Napló” esti lapjai Aradra s en kinek, sem az előfizetőkné, sem a könyvkereskedésekre. Az ilyen gyakran ismétlődő rendeltetlenség által kényszerítik a közönséget arra, hogy német lapokat tartson, a melyek exped

Az aradi polg. Jótékony négyzetem bolájahoz a következő adományok érkeztek: Daniel Ilona 1 himzett tésekendő és 1 himzett keftartó, Szalai Béláné 1 bronz tentatartó, 1 szivórium-készlet, 1 bronz szivar és gyufatartó, Kaddehó K. 3 csipke nyak dísz, Ernyei és Prinner 1 tvegváza, 1 törülközőtartó, 1 újságtartó, 1 éjjeli lámpa és 1 kis kosár, Boross Jozefa 1 szép bronz és 1 tartó (6 késsel), 1 levelű tartó, 2 figura, 1 aranykeretű kép, Özv. Somogyi (József) 1 tentatartó, 2 ékszártartó, 1 levelűnehezék, 1 nevjegytartó Özv. Tabejdi Károlyné 1 díszágyú, 1 óratartó, 2 íveg szappanpor.

Tunner lovag. A városzerte ismert p n n e r Ottó bünyűjében, ki sikksasztással és hamistással van vádolva, az aradi kir. törvényszék tegnap délelőtt akarta megtartani a végvárgyalást. Mivel azonban Tunner a tárgyaláson nem jelent meg, a törvényszék a tárgyalást elhalasztotta s ha arra a hírnévre vergődött, lovag" a maga jóakarataiból meg nem jelenik, elő fogja karhatalommal vzetetni.

Sikkasztással vádolt ügyvéd. S t o j k a Béla báró lugosi ügyvéd ellen két jelentés érkezett a lugosi ügyészséghez, sikkasztás miatt. Özv. V e z é r Istvánné az egyik panaszos és azzal vádolja az ügyvédet, hogy az egy részére behajtott követelés egyik részét elikkasztotta. A másik panaszos egy szegény parasztember, a ki 52 frtot keres az ügyvéden. A lugosi törvényszék Sztójka barát két remélési sikkasztás miatt vád alá is helyezte. A kir. tábla a Vezér-ügyben helyben hagyta a vádhatározatot, a másik ügyben pedig a további eljárás megasztintotta ezt a határozatot a kir. kuria is helybenhagyta.

Öngyilkosság? Ezelőtt egy hétje mint a „Szegedi Híradó" jelenti, — H a r s á n y i oselészerzőző egy körülbelül 40—45 éves testes ember szállott be. Azt mondta, hogy ő L e h o c z k i Pál cukrász és most munkát keres. Az ember igen szomorú volt, panaszkodott, hogy azért nem fogadják őt munkába, mert a munkakönyvet a ruhájáért együtt visszatartotta az előbbi munkaadója egy Budapesti vizitációs cukrász, 30 frtyit tartozásában. Tegnap ez az ember eltűnt a lakásáról és levelet hagyott hátra, a melyet A r a d o n l a k ó feleségéhez Reigel Terézhez címzett. A levél czeruzával van írva. Reigel Teréz nővére, a ki Winkler Bernát fakerekeskedőnél szolgál, adta át a rendőrségnek az eltűnt arcképpel együtt. A boldogtalan ember a következő sorokat írta a feleséghez:

„Kedves Nőm és Gyermekem! Gyászos életemnek ez a következménye. Bocssás meg, ha életemben vétettem neked és hogy te a mi keves gyermekünkkel együtt ilyen szomorú helyzetbe jutottál. Ennek felig én is oka vagyok, de a rossz nyelvek is, melyek minket ilyen viszonyok közé szorítottak. Azért történt az mert jó voltam hozzájuk. — Utóélet nem tudok kapni. Nézem utána, de könyv nélkül nem fogadnak föl sehol. Az a fenhézőző ember kaprozta magát, hogy a könyvet nem adja ki, míg a 30 frtyit meg nem téríttem. Nála van pedig a kofferom is, meg minden fehér ruhám és nyári ruhám. Azért írom pedig ezt meg, hogy ha kiváltható valamikor térd a kofferomat, könyvetem, ruháimat és drága tárgyaimat, legalább térjed meg emlékül mig élez, hogy szerencsétlen Palidé volt. — Hogy ezt a mérényletet elkövettem magam ellen, azon ne csodálkozzál, mert kénytelen voltam vele. Töled nem jöhöt se gitég, nem is kívánom; szegény testvérem töl sem kívánhatom; apának nem írhatom meg, sógoromnak és nővéremnek meg épen nem írhatok felébe. De ha majd meghalják szomorú esetemet, a részletekröl írj majd te magad. E n t o v á b b n e m é l h e t e k. Bocssás meg a tettemért, a mit elkövettem. Tomettes el, a hogy tudsz, és ha te nem teheted, majd elakartatnak. Elég a s z u o s, a h o g y k i k e l l m u l n o m a v i l á g b o l. De az isten bűntesse meg azokat, a kik okai ezen kétségbeesésemnek és annak, hogy veled és fiammal egy kemence mellett nem ü l h e t t e m. — Tehát bocssás meg kedves imádott, drága, egyetlen feleségem és te is fiam, hogy így kellett ki veszem a világból. Szolgálatos egy misét értem, nem kerül többé, mint 50 krba, hogy békén nyugodhassam a síromban. Isten veled! — Pál"

Ezen levél alapján gyantítták, hogy a szerencsétlen cukrász begyilkos lett. — Azonban mindeddig nem találták meg sehol. — A leányzúkkotok. Arad megye köznépéné még mindig meg van az a régi patiarichall szokás, hogy azt a lányt, a melyik a legénynek megtetszik, kőzakarattal ellopják, ha nem akar menni a pap elé v szik esküvőre. Ilyen leányzúkkotési ügyet tárgyal tegnap délelőtt az aradi kir. törvényszék. Seprosón történt a mult év június hóban, hogy t. i. Tom a Todor, Mihály és Petru a mezon elcsipták a szép S z t a n a Tudoriát s azt minden elnekező daczára kocsira tették és megzútkották Apátiba, hogy ott az egyik Toma fiával összehajaszták. Az öreg Szatana, a leány apja, észrevette a zútkotást s két legényfiával együtt üldözbe vette a leányzúkkotát, kiket el is ért. A leányzúkkotát azt vallják, hogy mikor Szatana fiával rájuk roantott, őket vasvillával öszveverték, még peig oly nagyon, hogy mindhárom hetekig feküdtek a kapott sebekben. Hogy az ellópotó szép fátával mi lett, azt nem tudjuk, de a leányzúkkotókat az aradi kir. törvényszék (elnök: O t t o János és G a l l u József, jegyző: G r o b e r Géza, ügyész: M a d s z a r Károly dr.) bűnööknek találta s egyenként k t k é t é v i f e g y h a z r a ítélte el. Azt, hogy Stananék vasvillákkal megverték volna a Toma fiukat, nem lehetett beigá

zolni s így a törvényszék az öreg Stanané és két fiát az ellenök emelt súlyos testi sértés vádjá alá felmentette. — Uj vizsgálatok. Novák Kamil, a b. gyulai kir. törvényszék elnöke Miklósvics Száva helyébe a vizsgálatokból teendő végzésére T r i b u s a Guzstáv kir. törvényszéki bírót bizta meg. — Gözpeg a tejszarnokban. Az aradi tejszarnokban egy négy légnymású gépele akarnak próbát tenni az üzemre a tulajdonosok. Ez ügyben a szakértők s az iparhatóság kiküldöttei tegnap délelőtt tartottak meg a helyszíni tárgyalást az érdekeltekkel s a szomszédokkal. A gép alkalmazása ellen csak egy szomszéd szólalt fel és emelt óvást. Az ügy tárgyalás végett be-dalott az elsőfoku iparhatóság. — A világi „Röszafüzér és segélyegylet" működéséről előadásról egybekötött hangversenye igen érdekesnek ígérkezik, Bár a teljes programot még nem állíthatta össze a buzgó rendező, de az anyagot már közelit lapunkkal hogy lesz 2 szám szongorai elő ad s 6 kére, melyben Török Arpadné az egytel elnökölje, nagys. Bohus István és Horvát Lipót urak működnek közre; továbbá nagyon érdekes száma „Egy pohár víz" az a pompás, kedvelt, egy felvonásos vizjáték, melynek szereplői közt vannak Mihály Lovicsné Irén és Braun Vilmosné urhölgyek; közreműködik a hangversenyen szintársulatunk és a vidék első tenorisztája Németh János úr is két számmal a végre Remetey Dező úrnól városunk jeles czimbalmosmüvésze egy számmal. Mindenekből látszik, hogy nem csak az áldandó miközött jótékony egylet támogatja, hanem saját magának is szerez egy igen élvezetes estét, ki e hangversenyen részt vesz. Hangverseny után zene mellett kedélyes vacsora lesz a vendégül teremben. Mint haljuk az érdekes előadóra, mely február 17-én lesz sokan készütnék Aradról és a vidékről Világosra.

Táviratok. — „Reichanzeiger" Rudolf trónörököséről. — Berlin, jan. 31. (Az „Aradi Közöny" eredeti távirata.) Reichanzeiger első helyen meglemelekész elhunytól; s így végzi: „hivatva lett volna népcinek egykor, igazságos, azold fejedelmévé és a barátságos Németországnak hű szövetségesevé lenni."

Botrány Szegeden. — Szeged, jan. 31. (Az „Aradi Közöny" eredeti távirata.) Botránys utozal tündetés sok folytak le Szegeden. Fél hétkor több száz főnyi tömeg a „S z e g e d i H i r a d o" elő vonult s ablakait beverte; majd Ivankovicsnak a második kerület képviselőjének ablakait és a gázlámpákat beverte. A rendőrségnek csak nehezen sikerült a tömeget szétverni. — Botrány az egyetemen. — Budapest, január 31. (Az „Aradi Közöny" eredeti távirata.) Pulszky Ágost megjelenven ma az egyetemen, kifeleutelt akarta, hogy a gyászeset miatt nem tart előadást. Az ifjuság á szülot teremben „abozg" kiáltásokkal fogadta s haszárulók nál kiáltotta Pulszkyt, ki szólni akart, de a száj nőtton nőtt, s a botránys-olások előre törvén, már már insultáltak; mikor végre K l i n g e r rektor megjelent. A rektor szivérhátó szavai leosendesítették az ifjuságot, s ezután a rektor fedozete alatt sikerült Pulszkynek a tanári szobába menekülni.

FARSANG. — Farsangi naptár. Február 1. A pankotai kassza tánozigalma. Február 2. A sat-leányfalvi előjáróság tánozigalma. Február 2. Az aradi könyvnyomdászok bálja. (Iparosház.) Február 2. Bál Szent-Anán a „Szelid bárány" vendéglőben. Február 2. Az aradi polg. jótékony négyzet tánozesztélye. (Fehér kereszt.) Február 2. A világi önk. szülötöegylet tánozigalma. Február 9. Az EMEK aradi vála-zstmányának bálja. (Fehér kereszt.) Február 10. Az aradi borbályok és fodrászok egyletének bálja (iparosház.) Február 10. Az aradi munkás-egylet bálja. (Fehér kereszt.) Február 10. A kurtiosi olvasó-egylet tánozigalma. Február 10. Az aradi fodrászok és borbályok bálja az iparosházban. Február 17. Az aradi hadászegelet álarcos bálja az iparosház nagyteremben. Február 18. Az aradi asztalosok egyletének tánozesztélye az iparosház termében. Február 21. Az aradi és vidéki román négyzet bálja. (Fehér kereszt.) Február 23. Az aradi iparostöllet bálja az iparosház nagyteremben. Február 23. Az aradi korosylásó-egylet tánozigalma. (Fehér kereszt.)

Hangverseny és bál Makón. A csanádmegeyi mőhészegylet és a makói dagylet február 6-án a makói urikasszinó termében penstárik jsvára rendezö hangversenyre egybekötött társasestély rendez. Bakos Ferenoz, Bartholomeideaz János, Bálo Benedek, Borotvás Dező dr., Csirbus Dániel, Csukási Mór, Farkas János, Gera Sándor, Gerstner István, Guttmann Henrik, Gyórfy Etele, Halász Árpád, Harsányi Sándor, Juhász György, Kemény Mihály elnök, Konosok Géza, Lovosics Albert alelnök, Molnár Albert, Nagy Gábor, Raffay Lajos pénztárnok, Raffay Mihály, Réthy Károly, Schlesinger Lipót, Simon Dániel, Sunkovics János, Spitz Sándor, Steiner Simon dr., Steinfeld József, Strausz Gyula, Svob Antal, Szundy Károly titkár, Tarnay István, Tóth Imre, Tóth Lajos, Vetro F. mőhészegyleti rend. biz. tagok. Bán Zaigmond, Csala Ferenoz, Csala Károly,

Cseresnyés János alelnök, Dedinszky Béla dr., Draskóczy Ede, Fial Gábor, Fiosár József, Fogler Béla, Földusz János, Goltner Lajos, Halász Antal, Halász Gyula, Judlicska Béla dr., Kaiser Lajos, Kálai Gyula, Kemény Zoltán dr., Kókai István, Cornides Károly, Kovás István, Kövesey Gyula, Létay László pénztárnok, Madzar Gusztáv jegyző, Major Miklós, Mészáros Zoltán, Nemeth Kálmán, Paulik Károly, opesuc Joza, Smajda Mihály, Szabó Antal, Szalóki József, Vastagh Frigyes, Vendel János dr. elnök, Vörös Zs. Weisz A. dalegyleti rend. biz. tagok. Beléltidij: Személyjegy 1 frt, család-jegy 2 frt. Jagyek előre válthatók az egytel pénztárnoknál a megyeházán és a makói kir. adóhivatalban. Felülzötések közöszenet fel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. — Kezdete 8 órakor.

Szinhez. — január 31. — A „Haramiak"-at elég szép számú közönség nézte végig. Az előadás maga a közönséges mértékben felül emelkedett. K a z a l i c z k y nagy ambíziával és sok energiával alakította Moor Ferenoz szerepét. Tisztelői meglepetésben is részesítötk. A harmadik felvonás azon jelenete után, melyben apját fojtogatója, egy nemzeti szin szallagos babérkoszorút kapott a közönség tapsai között, A szalg felirása ez volt: „Kazalicsky Antálnak — aradi tisztelői." A negyedik felvonásbeli nagy jelenete után négyezer tapsolták ki, Mészáros sok iyekezzel játszotta királyt, s úgy az első felvonásban, mikor a haramiak kapitányának osup fel, mint a negyedik felvonás végjelentésben is erős hévvel szavalt, s többször a függöny elé hívták. M e d g y a s z a y Evelin Amália kis szerepét művészeleg alkottotta. B a c s Károly az öreg Mr szerepében a szokott jó színész volt. Az öszjatek általában kielégítette. — Németh János jutalomjátéka. Ma pénteken adatik Németh János jutalomjáték „A l e x a n d r o S t r a d e l l e" vig opera Flottowól. Holnap szombaton „A n g o t" Leooc dalalmon operettje. Vasárnap délután fel 4 órakor „P e l e a k e i n ó t á r i u s", este 7 órakor „T ö t l e á n y."

REGÉNY-CSARNOK. Az utolsó pont. (Regény egy kötetben) — Az „Aradi Közöny" számára írta: Mária Gabriella. IV. Pásztorok.

Gyönyörű kis stájczias arcualatu völgyben fekszik a zalai kastély óriási parkkal, melynek hátulsó részé folytatást nyer a ráereszködő szold hegy tde pázaitjában és cserjeiben. A kaackaringos árnyas hegyi ösvényen mely a herti szászadosnyírásor folytatását képezi, lassan halad fölfelé egy karcu, telt idomn nőalak. Bájos természetű festőien simul fehér patyolat ruhája, melyből domboru vállal és gömbölyű karjai fedetlenül válnak ki, kreol-barna színtükben.

A nyakán függő aranyékszer pénze osörögnek keble gyors hullámzása folytán s keskeny, halvány barna arcán melancholikus boru omlik el, nagy fekete szemei kifejezéstelenül néznek maguk elé.

Kékesen fénylő sötét haja rövid, természetes firtökben özevi homlokát és esik vállaira, s egyik kezében hosszú, lombos faágat tart.

Csókra termelt égő piros ajkait haragosan szorítja össze s botjával könyörtelenül csapkodja, tördeli le az utjába eső virágokat.

Mellette tarka kis kecskék ugrodznak, s vakmerő bizalmaskodással szállnak szembe vele és simulnak oldalál.

A leány szép arca kissé földerül... felkaczag és dalolni kezd kedves, csicsörgő pacsrta hangon.

Lelü egy kiálló mohos sziklára, hogy maga előtt láthassa a szép parkot a bútske kastelylval s dalol tovább. Hol csapongó vigan, hol ábrándos melán foly ajkairól a dal, melyet nem tanult, nem hallott senkitől, hanem egyenesen szivéből fakadnak azok.

Néz és dalol, de maga sem tudja mit. Szemei önkénytelenül fűgnek a ki gyözö utakon, vágyai önkénytelenül tud tán kívül törnek utat ajkaihoz, s las sankint elhangzanak, de szemei még mindig nem vettek fel más irányt. Pedig hiában! Vágya, sóhajtása nem tudják kialsni azt, akiért eped, akiért él, akinek nevére meggyorsul szívének dobbanása. S a leány lassankint lehajtja fejét kis tenyerébe és ábrándozni kezd... nem la jóvöröl, vágyainak teljesültéröl, mint a szerelmesek szokták, nem. — Az ő szerel mére nem derül többé hajnal, nem röp ked többé előtte a remény himes lep kéje, lehult annak szárnyairól a himpor, haldokolva vergődik maga is. Vége, vége már mindennek! Alig alig eszmélt reá, s már visszatartatlanul elröplü sasp álma, semmit sem hagyva hátra, mint fejfáját, melyre a keeseri szó van írva: volt! Volt! A rövid, édes mult az, mely gyönyörrel remegteté meg szívét...

Vége már mindennek, nem látja, nem hallja többé szavát, de a csókok... azok ott égnek ajkain örökké, azoknak édesességét airjáig fogja érezni! Oh, de szivesen cserélné vissza a na pokat gyermekébe boldog éveivel, melyet elhagyottan töltött ugyan a fényes, rengeteg termekben, de hül kísérib voltak gondtalan pajzanság, vidám gyermekesin jci... Később a gyermekből hajadonná serdült, s a sárból nem gyurt többé vágyot, nem épített cigányátrakat, ha nem fellegrákokat homalyosan előtte lebegő képekre s bohó ábrándok, elérhe len vágyakat kergetett, melyeknek hőse egy istenné magasztosult férfialak volt, kinek mint a mesék thándérjainak, meg kellett egyszer jelennie, hogy megválta elvárásolt királykisasszonyát. Soká, nagyon soká várattott magára de egyszer mégis csak megjelent.

Mikor fenékiig kiírtette már az élvek serlegét, mikor beleunt már mindenbe, s undorodott csak említésre is a mulata-goknak, melyeket hosszú időn át olyan lázasaa kergetett, egyet gondolt és épen olyan gyors elhatározással, mint a milyen nel ősei kastelyát odahagyta, felkerekedett s odahagyta játékok, lovakat, barátokat s kedveseit, egy kora hajnalban megjelent lóháton a kastelyban. Cselédeknek jó időbe került mig elhitték, hogy nem hazajáró lé ek az, ki ilyen váratlanul nőzójök csoport. Örömrivalgásaikat között, közönyb sen fogadta György, s ásisozva lépkedett végig termein, melyeket barátságos fény és illat töltött be, mintha csak tegnap hegytn volna azt el.

Minden spleenje daczára feltunt neki e szokatlan közülmény s kellemes megü des helyett élnk bosszúsággal kiáltott fel: — Mi az ördög! Hát ezek hat esztendő óta mindennap várnak engem? Az ember még egy kis penészságot és pókhálót sem élvezhet!

Amint szobája felé közeledett egyszerre meglepetve állt meg. Egy lágyan csengő halk dallam röppent végig a lakatlan termeken.

György régen megfedkezett már ifjukora hajdani véndezéröl; nem csoda hát ha bámulattal vegyes kíváncsisággal haladt lábhegyen előre a vastag szőnyegen, melyek teljesen felfogták léptei neszét.

A kis boudoir nyitott ajtajában, melyet hajdan a kis cigányleányunk berendeztetett, s minek emléke most hirtelen felébredt agyábnó — megállott. Egy lágy persa kelmével bevont párnan, a földön ült egy mesés szepségű tizenhét éves leány átlatzó-könyvű fehér kelméből készített parasztruhában, melylyel sötét arczszine és karjai élénk ellentétben állottak. Keskeny finom ujjacsokai bágyadtan futottak végig a hurokon, nehogy egy erősebb hang szétrebbentsen a szép álmoképeket, melyeket a dallal együtt szötte s melyeket merengve fűgtek nagy sötét szénfekte szemei.

György sokáig nézte őt ássrevétlenül, albulóten.

Nem mert mozdulni. Fél, hogy elriasztja a ssep fantómot, de végre is rájött, hogy amit ő tesz, az voltaképen szentségtörés — és elő lépett.

A leány öszszereszt és élénk sikollással ugrott föl. Mielött felnésett volna az előtte álló ifjura, pirosság futotta el kreol arcát.

— György! — szaladt ki öntudatlanul és melegen az örömköltés korallpiros ajkáról!

A fiatal grót szívében valami osodálatos melegség futott át. Sok asép leányra és asszonyra ráunt már és nem tettek a nők már semmi hatást reá; de e s a szépség valami új... sohasem látott... megkapó volt. Anélkül, hogy tudta volna mit tesz, kitérta karjait s átölelte a leányt.

— Zoé!

A leánynak nem volt ereje ellentálan. Azt sem tudta vajlon valóság-e ez vagy csak álmoképek folytatása. — De a csók!... A csók, azt az ércsüt, azt a tüzet nem lehet álmoldni, csak érezni!

— Miért pirultál ei ugy Zoé mielőtt csak réam tekintettél volna is?

— Éreztem, hogy te vagy az György! Hat év óta mindennap várlak... min dig rólad álmodom! Hányzor végül látom est a pillanatot, mikor ujra meg léthatlak, de nem így! Miért tartasz karjaid között György, miért csokolos olyan forron? Szeretsz? — Oh György, lehetséges volna ez?

— Szeretlek hát [Zoé?... magam sem tudom mi történik velem, mert ugyan ráuntam már az asszonyosókra! Még a nevéet sem szerettem hallani leánynak, sze relemnek!

Zoé araszáról eltűnt a boldog pir és ijedten húzódtól tőle.

— Es te tudtál belőlem bolondot üzni? Így játszol velem szegény együgyű leánynyal, a ki csak szeretni, imádni tud!

Oh ha tudnád gft teaz szeretni!

György közeledett feléje, hogy ismét megölelje.

— No ne komédiázz Zoé.

A szép leány előtt egyszerre szefoaz lottak a mámor illuziói és hidegen lépet hátra.

— Hagyjon magamra uram! Vezekeln akarok bűnömröl, hogy így megfedkeztem magamról... Távozzék el és engedje meg, hogy elhagyjam e házat, mely oly sokáig volt övő hajlékom!

— Nem Zoé! azt nem engedem meg! En urad és parancsolókat vágyok! Nem em lékezel már ugye, hogyan menttetek meg a megfagyástól? Hygan hoztalak haza karjaimon? Tudod-e, hogy megégeted hogy jó kis leány leszel, hogy elvegyelek feleségül?

(Folytatása következik.)

KOZGAZDASAG.

VEGES KÖZLEMÉNYEK.

— A magyar államvasutak harmadik heti bevételének kimutatása: 1889. jan. 15—21: utasok száma 105,090, árúk 154,805 tonna, bevétel 720,811 frt. 1888. hasonló szakában 718,621 frt, ez idén több 2,190 frttal, 1889. jan. 1—21: utasok száma 308,494, árúk 412,076 tonna, bevétel 1,979,141 frt, 1888. hasonló szakában 1,815,270 frt, ez idén több 163,871 frttal.

— A magyar nyugoti vasut harmadik heti bevételének kimutatása: 1889. jan. 15—21: utasok száma 6,187, árúk 7,569 tonna, bevétel 24,720 frt, 1888-ban 23,054 frt, ez idén több 1666 frttal; 1889. január 1—21: utasok száma 18,002, árúk 22,006 tonna, bevétel 69,590 frt, 1888-ban 65,132 frt, ez idén több 4448 frttal.

— Szász-Üzlet. — (Január 31.) (B.) Szász-Köszaru nagybán. 51.75—52 kicsinyben 52.50—53, hordó nélküli pr. 100 L %, 35 frt fogyasztási adóval.

— Budapesti gabnatörzsa. — (Január 31.) Kínálat mérsékelt, hanem sürgös, korlátozott vételkezd. Forgalm 14,000 mm. Tavasziban 7.44—45. Tavasszi tengeri mm. 5.04—05. Tavasszi sab 5.27—28.

Hivatalos ártolyam

a budapesti áru- és értéktörzsdán 1889. évi január hó 31-én.

Magyar aranyjárdék 4. sz.	101.—
magyar papirjárdék 5.	98.10
magyar vasuti kölcsön	145.—
magyar keleti vasuti államkötvény 1 kib.	90.—
magyar keleti vasuti államkötvény 2 kib.	118.—
magyar keleti vasuti államkötvény 3 kib.	115.—
magyar földterhementési kötvény	105.—
magyar földterhementési kötvény	105.—
Temes-bánáti földterhementési kötvény	105.—
Erdélyi földterhementési kötvény	105.—
Horvát-szlavon földterhementési ntesitkötv.	104.—
Magyar szőlőszarvasváltási kötvény	99.76
Magyar nyaroményi-sorsjegy-kölcson	132.—
Tiszasszabolgyási és szegedi sorsjegy	125.25
Ostrák járdék papirban	82.40
Ostrák járdék ezüstenben	65.—
Ostrák járdék aranyban	111.—
1860-iki ostrák államorsjegy	142.50
Ostrák-magyar bankrészevény	88.—
Magyar hitelbankrészevény	81.76
Ostrák hitelintézetési részvény	81.—
Cs. és ki. arany	5.38
20 frankos arany (Napoleon'dor)	9.54
Német birodalmi márká	59.20
London	180.85
20 márkásarany	11.84

Szerkesztői üzenet. — D. J. urnak Világoson" köszönet a szives figyelemért.

NÉMETH JÁNOS JUTALOMJÁTÉKA.

Aradvárosi színház. Folyó szám 128. 2. kisbörlet szünet.

Ma, Pénteken február 1-én adatik:

ALESSANDRO STRADELLA.

Nagy opera 3 felvonásban.

Személyek

Alessandro Stradella dalnok — Németh János
Basai Bertholdi gazdaság velenozoi Györy
Leonóra gyámleány — Pajor Emilia
Rathorino — Kis Pista
Malvolie — Fenyéri

Kezdete 7-kez. vége 10 órakoz.

Közeledés.

	ind. Aradról	érv. Aradra
Csabai vegyosvonat	regg. 6.30	este 7.—
Budapesti személyosvonat	d. u. 12.31	regg. 5.48
"	este 9.17	d. u. 4.10
Erdélyi vegyosvonat	d. u. 4.40	d. e. 3.42
"	regg. 6.30	d. e. 3.1
"	d. u. 2.17	d. e. 7.3
"	d. u. 6.—	d. e. 11.3
"	regg. 6.08	d. e. 2.3
"	d. u. 5.48	este 3.1
Borosszabai vonat	regg. 6.30	regg. 3.1
"	d. u. 4.40	este 6.—
Szegedi gyorsvonat	regg. 7.—	regg. 8.0
"	regg. 4.40	este 8.0
"	d. u. 3.17	d. u. 7.0

Felolós szerkesztő:
HINDY ÁRPÁD

